

Beti Bricelj

(1974), Postojna

je bila rojena leta 1974 v Postojni. Na Šoli za risanje in slikanje – Visoki strokovni šoli v Ljubljani je leta 2000 diplomirala iz slikarstva (diplomska naloga na temo Prvine aboriginske umetnosti v abstrakciji treh svetih barv). Po študiju je nadaljevala in nadgrajevala izobraževanje v Avstraliji, kjer je prebivala leto dni. Odzvala se je povabilu avstralske vladne organizacije za raziskavo aboriginske kulture iz oddelka Department for Aboriginal Affairs, South Australia, Adelaide, 1998–1999.

Od leta 2002 je članica ZDSLU. Živi in dela v Postojni.

Za seboj ima vrsto samostojnih in skupinskih razstav doma in v tujini. Skozi slikarstvo in likovno razmišljanje se je spopadla tudi z arhitekturnim izzivom. Leta 2007 je oblikovala likovno idejno zasnovo fasadne lupine poslovno-trgovskega objekta Epicenter B2 v Postojni.

<http://betibricelj.weebly.com>

Brez naslova, akril na platnu, 60 x 60 cm, 2012

Beti Bricelj

Vljudno vabljeni na odprtje razstave

v četrtek, 5. aprila 2012, ob 19. uri

v galerijo Knjižnice Cirila Kosmača Tolmin.

Umetnico in njeno delo bo predstavil

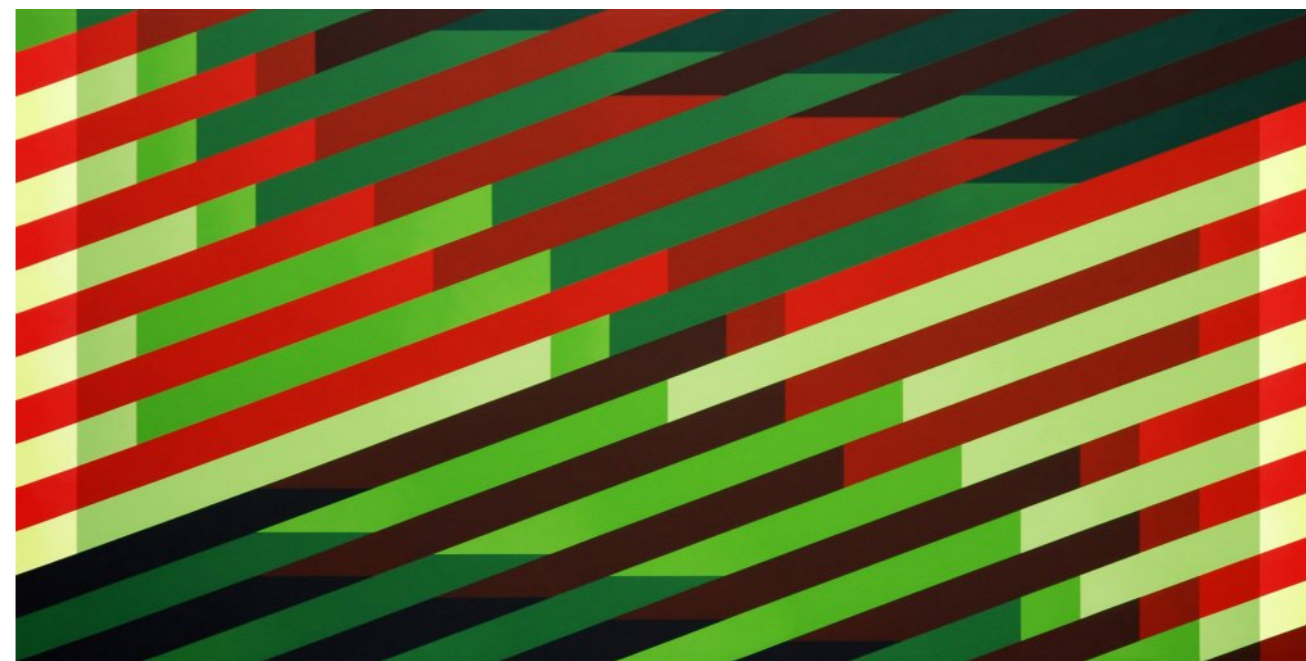
likovni kritik Brane Kovič.

Razstava bo na ogled do 4. maja 2012

Beti Bricelj pri svojih slikarskih raziskavah izhaja iz izkušenj konstruirane in kinetične umetnosti, ki je bila v minulem stoletju označena za »zadnjo avantgardo« (po Lei Vergine) in ki v zadnjem času doživlja svojevrsten preporod. Ne samo, da v svetu narašča zanimanje za klasike te usmeritve, v vse bolj očitnem vračanju k slikarstvu se pojavljajo tudi novi avtorji, ki gradijo na racionalističnih osnovah strukturiranja likovnih izjav. Tudi Bricljeva se je poglobila v bogato umetniško in idejno zapuščino, ki ji pomeni spodbudo za razmišljanja o osebni nadgradnji njenih sintaktičnih paradigem tako na formalni ravni kot v kromatski sferi. Modularni red, ki ga vzpostavlja s svojimi podobami, funkcionira kot generator »odprtega dela« v smislu, v kakršnem ga je formuliral Umberto Eco, optično-kinetični učinek njenih slik pa namesto dimenzije prostora izpostavlja dimenzijo časa, ki pogledu, vajenemu iluzionistične zaznave globine polja, narekuje pomemben premik pri pristopu k likovnemu delu. Konkavno-konveksna dinamika barvnih

alternacij ustvarja vedno nove percepcijske kombinacije, gledalec je soočen s podobami, ki so hkrati v sebi zaključene in segmenti potencialno neskončne celote, v katero se lahko imaginarno nadaljujejo. Proces slikanja, ki ga prakticira Beti Bricelj, je zavezujoča stalnica v diskurzu, katerega sintaktični elementi so povezani v atraktivne vizualne izjave, v katerih se primarne barve prepletajo z rafiniranimi toplimi in hladnimi odtenki iz repertoarja, ki ga avtorica vsakič znova sestavi in razstavi med konstruiranjem in dekonstruiranjem oblik, optimalno usklajenih z izbranimi kromatskimi dispozitivi.

Brane Kovič

Brez naslova, akril na platnu, 60 x 120 cm, 2012